

Forfatter: Aakjær, Jeppe

Titel: RECITATIV:

Citation: Aakjær, Jeppe: "RECITATIV:", i Aakjær, Jeppe: *Digte 1885-1908. - 1918*, Gyldendal, 1918-19, s. 149. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur:
<https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-aakjaer01val-shoot-workid79666/facsimile.pdf>
(tilgået 11. maj 2021)

Anvendt udgave: Digte 1885-1908. - 1918

STUDENTERSAMFUNDETS RUSKANTATE

EFTERAARS-VISE.

GJØGEN galed i Danmarks Lund,
og Fjordene blaaned saa vide,
Havren ringled i Middagsblund —
da vaagned Gud Storm under Lide;
sprang han over de rædde Straa:
„Den Sommer mig varer saa længe;
op at trille, i Bølger smaa,
og rap jer, i blæsende Dreng!“

Tog da Himlen sin Stormhat paa,
og Norden begyndte at blæse;
Havets Pande blev mørkegraa,
og Næsset fik Skum om sin Næse.
Aldrig saa jeg saa vild en Dans,
de rødeste Roser de blegned;
Gjøgen selv gik fra Sind og Sans,
og Herreste Je, hvor det regned!

Bonden vrider sin vaade Hat;
han vender sit Hors under Bakke:
„Var dog Rugen paa Stærget sat,
og havde man Havren i Stakke!“
— Ind ad Laage og ud ad Pørt
jog Blæsten med Tuden og Plasken.
Saa blev Skovenes Ligvers gjort,
og saa gik en Sommer i Vasken.

RECITATIV:

Naar Stormen med de røde Teglsten søger
omkring en gammel frønnet Skolegaard,
hvor en ærværdig Lind i Krogen staar
— en munter Flok mod Hovedstaden søger.

De strømmer ind fra alle Landets Egne
med Laser af Horats endnu i Jakken,
med Somrens sidste Rose frækt i Frakken, —
en Fryd for Damer og en Gru for Degne.

Hvem elsker ikke disse kaade Fanter,
der har Entrébillet til al Ballade!
Er de end grønne, de er aldrig fade;
de fattes kun alvorlig Et: Kontanter.

Dog hvad skal Ungdom med „det møgde Guld“?
Spørg Fuglen, om den vil ha' Pung ved Vingen;
den svarer, mens den henrykt sojer Bringen:
„Nej, ikke jeg, og ingen af mit Kulde!“

Tal ej til dem om Høstens visne Løv,
det falder, aa, saa let paa Russens Hue, —
ræk du ham hellere en høstlig Drue,
før den har blandet sig med Jordens Støv.

Velkommen, Rus, som er for Klynken døv!
Hil sidde I, vaarfriske, sommergiade,
skjønt I er blæst herind med Høstens Blade!

Saa skal det være! Ingen sure Fjæs
skal skjæmme Fester; spids din Mund og blæs
ad hver en Vranteper, og bar Ulykker
lad hagle over hver en Eddik'brygger!

RUSSEN SER LOKALERNE.

Nu et Tryk paa Knappen der!
Saa er vi paa Trappen her
med Mathiesens
Leg i Isens
penselsvungne Hvirvelvejr.
Se den Dames Fødder smaa!
Hu, de er af Kulde blaa!
Var det Schack han
sa' til Lachmann:
„Giv dog Barnet noget paa!“
Opad vi aser i stigende Syner;
Gassen lyner. Og det lyner
af din Kunst, Mathis!